

მანიფესტი საქართველოს ხალხთათვის

შეხებებისა

1801წ.

მოსკოვი

306 არ. ბათუმი

3 (47.322) 18

БОЖІЕЮ МИЛОСТІЮ

МЫ

АЛЕКСАНДРЪ ПЕРВЫЙ

ИМПЕРАТОРЪ и САМОДЕРЖЕЦЪ

ВСЕРОССИЙСКИЙ.

и прочая, и прочая, и прочая.

Объявляемъ всѣмъ обывашелимъ Царства Грузинскаго, кому о помѣ вѣдашь надлежитъ.

Покровительство и Верховная власшь Россійской Имперіи надъ Царствомъ Грузинскимъ всегда налагали на Монарховъ Россійскихъ и долгъ защиты. Въ 1796 году противъ сильнаго впаденія къ вамъ Аги Мегемешъ Хана, въ Бозѣмъ почитающая Великая Государыня Императрица ЕКАТЕРИНА АЛЕКСѢВНА послала часшь войскъ Своихъ. Столь успѣшное шогда не шокмо спасеніе Царства Грузинскаго, но и счасливое покореніе всѣхъ Областей и народовъ отъ береговъ Каспійскаго Моря до рѣкъ Куры и Аракса, ограждали васъ отъ всякихъ опасностей; оставалось шокмо внушренимъ благоучрежденіемъ благоденствіе ваше ушвердитъ на вѣки. Но внезапное и скоропостижное опшупленіе войскъ Россійскихъ изъ Персіи, Арменіи и изъ

წყალობითა ღმერთისათა

ჩვენ

ალექსანდრე პირველი

იმპერატორი თუთ მკებრობელთა

ყოველისა რუსეთისა

და სხვათა, და სხვათა, და სხვათა.

განუცხადებთ ყოველთა საქართველოისა სამეფოსა შინა მყოფთა ვისღამიცა სათანადო არს ცნობად მისთვის.

მუარველობა და უწყენესა ყელმწიფება რუსეთისა იმპერატორისა სამეფოსა ღელა ქართველთასა, სდებდენ მარადის ერთმთავართა ღელა როსსიელთასა, ვაღსადა ყელიისა მკებრობისასა. რღაჟე მქოსსა, პირის პირ ძლოიერად დატემისა აქვე ღელა აღამაჟამად ხანისა; ჟუთასა დამა განსვენებულმან დიდმან ყელმწიფე იმპერატორცა ეკატერინა ალექსიენამ მარტვაენა ნაწლო მკედრობათა თვისთა. ესეოდენი მარმართვედა, მა შინ არა თუ ოდენ განარინებდა საქართველოისა სამეფოსა, არამედ ბედნიერებითა და მკებრობა ყოველთა სამეფოობა ყელთა დაერთა ვიდურსა ღელა ვასპის ღელვისასა მდებარეთა ვიდურ მტკუპარად და არეზადმდე, უკ ღელედენ აქვე ყოველთა სა შინათა ვამო; და შთებოდა ოდენ შინა განათა კუთლო და მქესობითა დამყარება კუთლოდლოობისა აქვენისა საუგზოდ. გარნა მექესე

3 33. (27X20) 13. 1. 7

предѣловъ вашихъ, изпровергли спра-
ведливое ожиданіе ваше. — Всѣ по-
помѣ прешерпѣнныя вами бѣдствіи,
нашествіе невѣрныхъ и иноплемен-
ныхъ народовъ, раззореніе городовъ
и селеній, поработеніе и увлеченіе
въ плѣны опцовъ, матерей, женъ
и дѣтей вашихъ; — Наконецъ раз-
доръ Царской Фамиліи, и раздѣле-
ніе народа между разными искапеля-
ями Царскаго достоинства влекли
васъ въ междоусобныя брани. —
Окружающіе васъ хищныя народы
гошovy были напасть на Царство
ваше и не наказанно разперзали
его остатки. Соединеніемъ всѣхъ
сѣхъ золь не токмо народъ, но
даже и имя народа Грузинска-
го, храбростью прежде спо-
славнаго во всей Азіи, попреби-
лось бы опѣ лица земли. Споя
въ безднѣ сей, не однократно при-
зывали вы прокровишельство Рос-
сійское. — Всупленіе войскъ НА-
ШИХЪ и пораженіе Омаръ Хана
Аварскаго пріостановили гибель ва-
шу, усрашивъ всѣхъ хищниковъ
наполняющихъ горы Кавказскіе и
тѣхъ, кои раздирающѣ Область
Персіи и Великой Арменіи; Запихли
крамолы посредѣ васъ, и всѣ вы
единодушно и шоржешвенно воз-
звали власть Россійскую управлять
вами непосредственно. — МЫ всту-

пуюлад მსწრაფელ მოწყვნითმან გამოს-
ლვამან რუსეთისა მგელობისამან სპა-
რსეთით, სომხითთა და საცელვრითა გამო-
თქვენით, აღმოჭვხვერეს სამართლოანი
ლოდინი თქვენი. შემდგომად ყოველ-
მან თქვენ მიერ მოთმენილმან განსა-
ცდელმან, მოსლვამან სხვათა სარ-
წმუნოებისა ერთამან დაქვევამან
ქალოქათა და უერთბათა, დამონებამან
და წარცოდვამან ტყვედ მამათა, ღვდათ,
ცოლოთა და უვილოთა თქვენთა; უკან-
ასვენელ უთანხმოებამან მეუთს სქესთა-
მან, და განყოფამან ერთა სხვათა
დასხვათა მეუობისა ღირსების მეო-
ებელთა უორის მიგვიდნეს თქვენ
ურთაერთისა საბრძოლოველოდ ვარა-
ლსნი თქვენნი წარმტყაყნი ერთი იყენენ
მცა დაცემად სამეფოსა მედა თქვე-
ნსა და დაუსკულოდ განცლოყად და
უთომილოთ მისთა. უყერთებითა ყო-
ველისა მის ბორბოცისათა არა თუ
ოდენ ერთი, არამედ თათქმის საყლოცა
ქართლოსიანთა, ჰირველოვე ტულო ე-
ნებითა დიდებულთა ყოველისა აწიასა
უინა, აღიფხვრებოდაცა ჰინისა გან-
ქვეანისა. მდგომელონი უფსვრულისა
ამას უინა არა ერთგვის უწოდდით
თქვენ მუარველობისა რაოსიანისა.
უესლოვამან სპათა რევთა და დაწყო-
ვამან ომარჩხან ავარისა დააყენეს
წარწყმელ თქვენი, უკამრწყუნნა ყო-
ველონი წარმტყაყნი ვაკვასიის მითათა
აღმავსებლონი, და იცინიდა რაიმე-

на Всероссийский Престолъ обрѣ-
 ли Царство Грузинское присоеди-
 ненное къ Россіи, о чемъ и Мани-
 фестъ въ 18 день Генваря 1801 года
 издавъ уже былъ во всенародное из-
 вѣстіе. — Вникая въ положеніе ваше,
 и видя чино посредство и присущ-
 шіе войскъ Россійскихъ въ Грузіи,
 и до нынѣ одно удерживаетъ про-
 лишіе крови НАМЪ единовѣрныхъ,
 и конечную гибель уговоранную
 вамъ онѣ хищныхъ и невѣрныхъ
 сопредѣльныхъ вамъ народовъ, же-
 лаяи МЫ испытать еще, нѣтъ ли
 возможности возстановить первое
 правленіе подѣ покровительствомъ
 НАШИМЪ и сохранишь васъ въ спо-
 койствіи и въ безопасности. Но
 ближайшіе по сему изслѣдованіи на-
 конецъ убѣдили НАСЪ, что разные
 часни народа Грузинскаго, равно
 драгоценныя НАМЪ по человѣче-
 ству, праведно страшатся гоненія
 и мести того, кто изъ искашелей
 достоинства Царскаго могъ бы до-
 стигнуть его власти — Поелику
 противъ всѣхъ ихъ большая часъ
 въ народѣ споль явно себя обнару-
 жила. — Одно сомнѣніе и страхъ
 сихъ послѣдствій возродивъ безпо-
 койства, не минуемо были бы исто-
 чникомъ междоусобій и крово-
 пролитія; сверхъ того бывшее
 Правленіе даже и въ Царство Царя

ღონისა ჰგონებენ სამეფოებურობას
 სპარსეთისა და დიდისა სომხეთისა;
 დამყურდღა შორისა აქვენსა მიმოგვი-
 ირბა, და აქვენ ერთვეთათა ერთსუ-
 ღობითა და დღესასწაულებითა ღა-
 დადესვათ ჩათა გელომწიფებთა რუსე-
 თისა გამართებდესთ აქვენ უსაზრუვა-
 ღოდ; ჩვენ აღსრულოთა ყოველისა
 რუსეთისა საყდარისა წესა ვწმკეთ
 სამეფო საქართველომასა უყერთუ-
 ღოა რუსეთისადა, რომლისათვისცა
 გამოცასდებთ იყო უკვე გამოღსრულო
 იბვირის. იგა, დღესა ქეთსა, ჩუა,
 საყოველთაოდ ცნობისა; მიწათომ-
 მან მდგომარეობისა აქვენისა, და
 მხოლოდმან ვითარმედ ღონებებთა
 და ყოფნა რუსეთისა მდგომარეობისა
 საქართველომასა შინა, იყრობდს მხო-
 ღოდ იგი დახევისა ჩვენთა ერთსა
 რწმუნოთა სისხლთასა, და ნამდვლსა
 წაწმედისა განსწადებულსა აქვენ
 თუს სხვათა ნათესავთა მესაწოდვითა
 აქვენთა ერთგან, ვისურვეთ ჩვენ
 გამოადა, ვკაოდ არსა? უქდებთა
 აღდგინებდ ვირველთსა მმართველო-
 ბისა მფარველობისა ქვეუ ჩვენსა,
 და დავად აქვენდა უშაშრობებისა
 და განსვენებისა შინა; ვარნა უახ-
 ღოესმან გამოდიებმან ამისმან უკა-
 ნასკნელო მიგვიღინეს ჩვენ, ვითარ-
 მედ ვირადვირადი ნაწილო საქართვე-
 ღოს ერთსა, თანასწორ უძურთასესა
 ჩვენთუს ვაგობრეობისა ძლით,

Гі ія, который духомъ и достоинствомъ своимъ соединилъ въ людѣ власть свою, не могло утвердиться въ вышней, ни вънутренней безопасности. Напротивъ споль крапиво влекало васъ въ бездну золь, на краю коей и нынѣ вы стоите, и въ кошорую по всѣмъ соображеніямъ должны вы будеще низвергнуться, естли мощная рука справедливой власти опѣ паденія сего васъ не удержитъ. Сила обстоятельствовашихъ, общее по сему чувство ваше, и гласъ Грузинскаго народа, преклонили НАСЪ не оставиши и не предъиди жершву бѣдствія языка единовѣрный, вручившій жребій

Возбужденная надежда ваша сей разѣ обманута не будещъ. — Не для приращенія силъ, не для корысти, не для распроспраненія предѣловъ и такъ уже обширнѣйшей въ свѣтѣ Имперіи пріемлемъ МЫ на себя бремя управления Царства Грузинскаго. — Единое достоинство, единая честь и человечество налагають на НАСЪ священную долгѣ виявъ моленію страждущихъ въ отвращеніе ихъ скорбей учредиши въ Грузіи Правленіе, которое могло бы утвердиши правосудіе, личную и имущественную безопасность и даши каждому защиту закона. —

ჴვის ს მართლად დევნიულებსა და ნატვალტვას მის, რომელითა იმეძებლი მექანის დარსებასა ჴი იძლებდაცა საქრომასა გელმწიფობისისასა; ვრდეთან ჰირისპირ ეოვეოთა მათ ჴიროსისან ნაწილით ერთმან ესოდენ ცხადყოთ თავი თვისი; მისიო მან ექვმან და მათმან ჴესადგომიოთა მათი განესკვენიებოდა, და აუგოიებოდა იქმეზოდარ მუროდ ურთიერთისა ჴორის ს. მთხვეუთა; გარდა ამისა, რთებულოდაცა მეუობასა უნა მევის ირავოისასა, რომელიმანცა სულოთა და ღირსებოთა თვისითა ჴეიერთა ეოველი გელმწიფობისისა ვინა ვინა ვინა

და მტვირება ვერცაგარეგანისა, და ვერცა უნაგანისა ურთობობისა: ჰირისპირ ესოდენ გვის მტვირება თქვენ ფსვერსა უნა ბორობებასასა, რომლისა ვიღუისა ვედაცა დღეს სდგახართ თქვენ, და რომელსა უნაცა ეოვეოთა გამოხატვათამებრ გუვენით თქვენ უნარეკუნა, უკეთუ მლოიერი გელი მართლისა გელმწიფობისა არა ჴეცაბეურობსთ თქვენ დარემისა ამისგან. მალმან ვარეოიებოთა მათ, ვოგად ამის მლოთ გრნობამან თქვენმან, და ხმისან საქარეოიოდასა ერისამან, მოგვიდინეს დეი არა დაუტეოთ და არა მივსკეთ მსხვერპლად განსადგელოისა ენა ერთსორ-

А по сему избравъ НАШЕГО Генераля-Лейшенанша Кнорринга быць Главноуправляющимъ посредѣ васъ, дали МЫ ему повѣя наспавленіи открышь сіе Правленіе особеннымъ оубъ Имяни НАШЕГО объявленіемъ и привесшь въ силу и дѣйствіе предначершанное оубъ НАСЪ поспавненіе, къ исполненію коего приобщая избранныхъ изъ васъ по достоинствамъ и по общей довѣренности, уповѣемъ, что вы вѣряться Правленію сему, несомнѣнно оубъ оубъ и безопасность обращете — а по томъ и благоденствіе и изобиліе.

Всѣ подаши сѣ земли вашей повелѣли МЫ обращать въ пользу вашу, и что за содержаніемъ Правленія оспаваться будетъ, употреблять на возстановленіе разренныхъ городовъ и селеній. — Каждой пребудетъ при преимуществахъ состоянія своего, при свободномъ осправленіи своей вѣры и при соб-

Флишета, მომცემელთა ხვედრისა თვისისა რწესულისა რესყეთის საფარველისაღმის; განდვადებულთა იმედა ექვენი არა იქმნების მოტყუებულ ამტყვის. არა აღორძინებისა თვის ძალთა არა ნივთათაჲს, არა განვრცელებისა თვის საწღვართა, და ესრეთაჲს უკვე ვრცელისა ქვეყანისა წყდა იმწერისა უინა მივადებთ ჩვენ თვის წყდა ცვრთისა საქართველოს სამეფოსა მმართველთაღმისა. მხოლოდ ღირსება, მხოლოდ ჰატივა, და კაცობრიობა სდებენ ჩვენ წყდა საღრთობისა ვაღისა მსაყმან ვნებულთა ვერცებისა განსადევნოდ უტყუებდათა მათთა დავაწესო საქართველოსა უინა მმართველთა, რომლისა ექმლისა დამფარება მართალმსაყუტებისა ნივთისა, და საქონლის ურწინებისა და მიცემად თათარულთისა დავა სჯულისა. მხოლოდ ამის თვის გამომწვევობან ჩვენისა ღვინად - დედაცენანტის ენობინდისა რათა იუღის უპირატეს მმართველად ექვენ. უარის, მივეყათ ჩვენ მას სრულთა მოძღვრება გამოარხადღის მმართველთაჲს ესე საყუთარდ საყუთთა ჩვენთა, და მოიყვანოს ძაღისა და მოქმედებისა უინა ჩვენ მიერ დასწყულთა განწყესებაჲ, რომლისა სრულსაყოფადღა უწინარებთ ექვენ მიერ ღირსებათა და საწოგადღად ნდობათა მებრ გამოარწყულთა, ვსასოებთ,

ვლბ, რუკოდბაიჩხბ подб сбнiу зако-
новб всбхб равно покровительству-
ющихб. — Избытки и благоденствiе
ваше будеть прiялнiбйшею и еди-
ною для НАСБ наградою. Данб
вб Преспольномб градб Москвб
Сентября 12 дня 1801 года.

Подлинный подписанб собствен-
ною ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО
ВЕЛИЧЕСТВА рукою тако:

АЛЕКСАНДРЪ.

(М. П.)

უკანასკნელ რათა შესწავთ თქვენ
თანავე გუთლოდ მმართველობისა, რა-
თა დაუქონის შორის თქვენსა მრავ-
ლობა, მართალისა და უსუსუ-
ნება ვითარცა ნივთთა, ესრეთვე საქო-
ნებისადაც, რათა მოსწონს ავთა მმა-
რთებელობად და მცვეებრთვე უთა-
ნებობება, რათა აქყოღეს თვთოვე-
ლი უმჯობესთა სარგებელთა თვისთა
და სარგებლობისადმი, თავისუფლოდ
და უბრძოლოველოდ შრომისმოყვარე-
ბღეს მიწისა მუშაკობასა, განწრა-
ხვათა, ვაჭრობათა, და ხელთ საქმე-
თა შინა, საგროლისა ქვეზე სჭოლოთა
ყოველთა თანასწორ მფარველთასა.
ნაშთი და გუთლოდლობა თქვენი ამხე-
ბის მხოლოდ ჭოლოდ დვენთვს.
მიეცა საყდროსანსა ქალაქსა მოს-
კოვს სექტემბრის. იბ. ღღეს. იჟა.
წელსა.

ნამდვლოზე ქვემო წერაღთარს
საკუთარითა გელთთა მათის
ამბერსტორების დიდებულებო-
სათა ესრეთ

ბლოქსანდრე.

(ადგილი ბეჭდისა.)

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or manuscript. The text is written on a dark, textured background and is oriented vertically. The script is dense and difficult to decipher due to its cursive nature and the quality of the image. The text appears to be a list or a series of entries, possibly related to a historical record or a collection of items. The words are written in a fluid, connected style, characteristic of 17th or 18th-century handwriting. The overall appearance is that of a well-preserved but somewhat faded historical document.